

ЛЕО́НТЬЕВ Костянтин Михайлович (Леонтьев Константин Михайлович; 29. 04. 1849, м. Тотьма, нині Вологод. обл., РФ — 14. 05. 1904, м. Ялта, нині АР Крим) — російський лікар. Доктор медицини (1885), проф. Закін. Казан. університет (Росія, 1875), де відтоді й працював (з перервою): від 1895 — екстраординар. проф., від 1899 — ординар. професор кафедри судової медицини, водночас від 1895 — секр. мед. ф-ту. Від 1878 перебував на військ.-мед. службі. Від 1903 мешкав у Ялті. Досліджував асфіксію. Встановив, що алкоголь і морфій гальмують асфіктичні процеси.

Основні праці

Очерк судебно-медицинских исследований // Дневник Казан. об-ва врачей. 1880; Влияние алкоголя и морфия на продолжительность асфиктического процесса. Казань, 1885; Случай самопроизвольного разрыва сердца // Протоколы Казан. об-ва врачей. 1889; О неудовлетворительности постановки преподавания судебной медицины // Мат. 7-го съезда врачей в память Н. Пирогова. Казань, 1899.

Н. М. Фещенко

Бібліографічний опис:

Леонтьев Костянтин Михайлович / Н. М. Фещенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54338>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).